

Tú tað eigur hann, at hann dugir ikki at lesa færoyiskt, men hevur fingið okkurt at vita um skrivningina. Hann leggur aftrat, at hann eisini hevur frætt, at tað verður val til høystar, og kann ein skilja ágangur, sum hevur verið, hava samband við valið.

— Tað verður skrivað, at tit sleppa ikki at ganga út uttan tit eru fleiri og at ein skal eina eftir hinum. Er tað rætt, og hvi verður tað gjørt?

Skiparin brosar og svarar: — Tað er ikki rætt. Okkara fólk ganga jú her á Skála og spáka einsamallir, tá teir hava fri. Men hesa seinastu tíðina hava vit sagt við manningarnar, at tað er best at ganga í bólki.

— Men hvi tað?

— Tað hevur verið brúkað okkum, at sovjetiskir sjómenn hava stolið í handlunum. Vit vilja ikki lata hetta sita á okkum. Vit vilja tí gera alt fyri, at hetta ikki fyriskemur. Tí hava vit sagt sum so, at lat okkum fáa at vita, hvør tjóvurin er, fyri á tann hátt at koma tí til livs.

— Men eru ávis dømi um, at tit eru skuldsettir fyri at hava stolið?

— Herfyri kom lægri- an til okkara og greiddi frá, at tað varð sagt, at fleiri myndatöl vóru horvin í Runavík. Hetta vistu vit einki um. Vit bóðu tí lægri- lunduna um at kanna hetta nærri og fingi so seinni at vita, at talan bert var um tos og illgitingar. Og so kom lægri- reglan umborð og bað um orsak og segði, at einki var í gitingunum. Talan var bert um fólkatos. Eg havi sjálvur varhugað av, at fólk sleiga um okkum og hetta ger stöðuna verri, enn hon hevur verið, leggur skiparin aftrat.

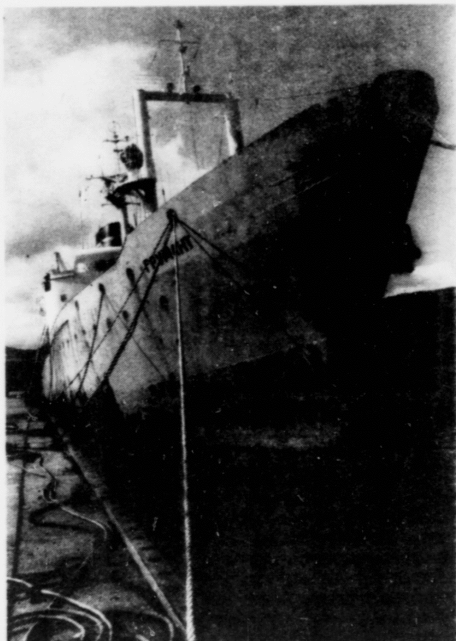
Fyri at forða fyri meira av tilkum sleygi, hava vit avgjørt, at manningin frá eini ávisari tíð bert skal ganga í bólki á landi.

Tí kann eg væl svara, at tað eru tær mongu søgurnar um okkum, sum eru atvoldin til, at vit hava gjørt reglurnar um at ganga út strangari. Skiparin leggur aftrat, at teir ynaka at sleppa undan nakrari ósemju við færoyingar, og eru tí sinnadir at innrætta seg eftir umstøðunum.

— Nær ekklu tykkara fólk vera umborð?

— Klukkan 10 á kveldi. — Faa tykkara fólk ikki loyvi at fara tær til Havnar ella aðrastaðni, tá teir hava fri?

— Teir kunnu fara har teimum lystir millum kl. 8 á morgni og 10 á kveldi. Skiparin leggur annars aftrat, at vanligar arbeiðstíðin er frá 8 til 16. Døgurótini er frá kl. 12 til 13.

Grumant við bryggju á Skála. Hann fiskaði í suðuratlantshavinum, áðrenn hann kom til Føroya til umvælingar

Hvat viðvikir spurningin um talan er um skipaðar hendingar, sigur skiparin, at stöðan er vorðin verri enn hon var. Tí kundi okkurt bent á, at tað eru fólk, sum við vilja seta slíkt í gongd.

— Hvussu eru viður- akifti tykkara við fólk her á Skála?

— Vit hava altíð havt gott samskipti við øll á Skála, ikki minst arbeiðs- fólkio her á skipasmíðjuni.

Gestabliðir men »innisluttaðir«

— Nú hava vit færoyingar mangan gleitt okkum um, at verða skýrd so gesta- bliðir. Haldi tit russar, at vit eru gestabliðir?

— Tí er bliðir, men eg haldi tit eru nakað »innisluttaðir«. Vit gera skipa- umvælingar nógva aðrastaðni eitt nú í Danmark, Canada, Peru o.s.fr. Har er tað vanligt, at okkara fiskimenn verða bodnir heim til hús hjá fólk. Tað fyrkemur okkum, at færoyingar eru ikki so »opnir« sum teir.

— Men kann tað ikki vera málið, sum er ein forðing?

— Sjálvandi, men so leiðis er tað eisini aðrastaðni.

— Hava tit vitjað nógva færoyak heim?

— Tað hava vit ikki. Vit fara jú ikki at vitja fyrr enn vit verða bodnir, leggur skiparin aftrat.

Vit spurdu skiparan, um hann vildi meint, at tað var náttúrligt, at færoyingar onkursvegna tóku stig til tiltek í frittíðini, har russar eru uppi eisini.

— Tað er greitt, tað hava verið betri við meiri

mentanarligum og menn- iskjansligum samstarvi. Men nú er tað so, at okkara avtala er um eitt ekon- omiskt samarbeiði. Tó hevði mær dámt betur, at samskipti okkara við færoyingar eisini fævdi um annað.

Hvat viðvikir um- vælingarsamstarvinum, sum er við canadiskar skipasmíðjur, so skipa smíðjurnar har fyri yms- um tiltekum og skaffa frittíðarfacilitetir. Har ber so til at svimja, spæla tennis og billard og annan ítrótt. Sostatt eru møguleikar at hava okkurt ítriv í frittíðini aðrastaðni, eitt nú í Canada.

Skiparin upplýsir annars, at teir hava fingið boðið onkran tíma í ítrótt- arhøllini á Skála, men tað kostar, og manningarnar á sovjetisku skipunum hava ikki nógvar pengar.

— Kundi tú sjálvur ynskt, at tit høvdu sterri samskipti við færoyingar eftir arbeiðstíð?

— Tað hevði verið gott at havt ítróttarmøguleik- ar. T.d. eina ferð um vik- una. Høvdu vit t.d. kunnað skipað fyri vinar- dystum millum okkum og ungdomin sum býr her.

Tí tess meira vit mætast — vit og fólkio her — tess meira kunnu tey læra um okkara liv og vit um teirra. Eg haldi, at hesar seinastu keðiligu hending- arnar og skrivringin í bløð- unum kemur helst av tí, at ein veit ov lítið um hvønn annan.

— Men tað at tit hava so lítið at taka til í frittíðini, er tað nakað ein kann lasta skipasmíðjuni her fyri?

— Kanska, tí aðrastaðni eru vit vanir við, at

skipasmíðjurnar stíla fyri ymsum tiltekum ella taka stig til okkurt. Tí tær eru jú áhugaðar fyri at hava hesi arbeiði gangandi.

Skiparin dylur ikki fyri, at tað er teirra ynski, at okkurt kann gerast, og at móguliga skipasmíðjan og felagið Føroya-Sovjet- samveldið taka stig til onkra samvinnu.

Skiparin visir annars til at teir eru altíð fúsir at taka imóti færoyingum umborð. Tianverri er alt ov fáar vitjanir — báðar vegir, leggur hann aftrat. — Tí hava annars havt vitjanir av skúlabørnum. Hvussu er við tí í dag.

— Tað var fyrr. Nú er tað sjáldsamt. Kanska tað er tí, at tað ikki er so nýtt meira ella kanska for- eldrini hava tikið skul- setingar í bløðunum og slatur fyri fult og tí forbjóða børnunum um- borð! Tað hava verið ung- fólk umborð, sum hava sagt, at foreldrin eru ikki fegin um, at tey vitja okkum.

Vit hava einki við njósning at gera

Vit spurdu eisini skipar- an, hvat hann heldur um tær gitingar, sum hava verið um russiska njósning í Føroyum í samband við skipaumvælingarnar á Skála.

— Vit hava einki við njósning at gera. Vit kunnu bert svara slíkum, at allir færoyingar eru væl- komnir umborð. Tí kunnu kanna hvønn krók her, um tit vilja tað.

Eg haldi eisini, at tann sum hevur innlit í nútím- ans teknikk, hann veit, at gomul fæ sum hesi fiski- skipini, kunnu ikki brú- ast í sambandinum.

— Men tað hevur verið skrivað í pressuni her og aðrastaðni, at tað er ikki óvanligt, at sovjetisk fiskiskip eru rættiliga nærgangandi, tá talan er um herflotavenjingar og at tey verða skýrd njós- narskip?

— Tað havi eg ongantið Framhald á síðu 14

Triðja árið á Skála!

Alt gott at bera fólki

Mær dámar so avbera væl færoyysku náttúruna, sigur ein av sovjetiskum sjómonnunum, sum hevur verið við í umvælingararbeiðinum á Skála í fleiri ár.

Victor Klinovski fremst á myndini heldur fyri, at kvinnunum í Sovjet dáma serstakliga væl færoyysku tógvið. Aftanfyrir stýrmaðurin Alexander Michin

Victor Klinovski hevur verið í Føroyum skjótt 3 og umvælt sovjetisk skip. Vit spurdu hann, hvat hevur hugtikið hann mest hesa tíðina.

— Tað er avbera vakurt í Føroyum, serliga um várið og summarið. Tað er vissuliga ein vøkur sjón, tá veðrið er gott. Og eg haldi, at fleiri fremmandafólk áttu at komið hendavegin at sær tykkara vakra land á sumri.

Eg havi annars havt sera gott samstarv við færoyingar, og tað hevur einki verið at harmast um, uttan tær hendingar, sum hava verið í seinastuni. Eg kann bert bera øllum alt gott.

Eg havi góð viðurskipti við starvsfólkini her á skipasmíðjuni, og eg haldi, at fólk á Skála eru ser a Eg havi góð viðurskipti við starvsfólkini her á skipasmíðjuni, og eg haldi, at fólk á Skála eru sera blið.

Eins og á bygd í Ruslandi, so siga øll fólk her goðan dag, tá eg komi eftir veginum. Um teir jass- arnir, sum komu higar serliga á Skálastevnuni, Teir bóru seg ljótt at móti okkara vinum úr Arkangelsk.

Men hetta vóru so fullir unglingar. Eg skal undirstrika, at tað vóru fólk aðrastaðni frá, sum grýttu fieskurnar eftir skipinum.

Sovjetiskir sjómenn spáka sær ein túr á bryggjuni á Skála, áðrenn farið verður aftur til verka umborð